

зани, други в лагер, а кой ще работи сред народа? Народа без хора не трябва да оставяме". И после добавил : " Нас ако ни хванат, други ще останат да работят". 1/

Така задачите на партията държаха Вапцаров на бойния му пост до момента на арестуването му.

Трети март 1942 год. беше светъл зимен ден. От рано утро "гост" на Вапцарови беше Стария / Дв. Радойнов /. Дойде и Антон Попов. Времето до обяд те използваха в превеждане и писане на машина речта на Сталин от 7 ноември 1941 год. произнесена на Червения площад в Москва по време на парада на Червената армия. В превода взе участие Радойнов. Антон Попов пишеше, а Вапцаров диктуваше. Това ставаше в кухнята, за да може всичко да се изгори в печката, в случай на полицейска проверка. Речта беше преписана в 20-30 екземпляра, а вечерта всички бяхме заангажирани в разпръскването ѝ. Всичко мина благополучно. Денят беше спокоен и външно не предвещаваше с нищо страшната буря, която се разрази през ноща и през следващите дни.

Рано след обяд Радойнов напусна квартирата, а скоро след него излезе и Вапцаров и се прибра уморен, за последен път в дома си, къси през ноща.

На трети срещу четвърти март 1942 год. в София се проведе голяма блокада. За съжаление партията не беше предупредена навреме, поради което някои ръководни кадри, членове на ЦК и нелегални функционери, попаднаха в ръцете на полицията. Към 4 часа сутринта на 4 март в дома на Вапцаров нахлуха пет души цивилни и трима униформени полицаи. В разстояние на няколко минути всички, наброй шест души, бяхме изправени по долни дрехи с вдигнати нагоре ръце във вестибюла. Започна обиска на квартирата, който продължи четири часа. Към осем часа сутринта четирима бяхме арестувани : Вапцаров, брат му Борис, братовчед им Любомир Везев и аз. До Дирекцията на полицията отидохме с трамвай. Четиримата стояхме на предната платформа на трамвая в тесен кордон от цивилните полицаи. Външно Вапцаров беше спокоен,

В. В.